

§ 4 viser, idet det ifølge denne Paragraf er Kirken selv, som det paahviler at afholde Udgiften, for saa vidt den er i Stand dertil, og ellers Menigheden og Statskassen hver med Halvdelen. — Jeg er, som før sagt, enig i Lovforslagets Hovedtræk og vil derfor gerne medvirke til, at det bliver gennemført med nogle Ændringer, som jeg ikke antager, at det vil volde store Vanskeligheder at komme til Forstaaelse om under en Behandling af Lovforslaget i det Udvalg, som det formentlig vil være hensigtsmæssigt at henvise det til.

Madsen-Mygdal: Jeg ønsker kun at gøre et Par Bemærkninger i Anledning af det foreliggende Lovforslag, som jeg, som Helhed taget, er enig i. Det glædede mig at høre, at den foregaaende Taler ogsaa i Hovedsagen var enig med det foreliggende Lovforslag og navnlig var enig i den Betragtning, at Højesteretsdommen af 25. April dette Aar angaaende Kirken i Vester Brønderslev nødvendigvis et saadant Lovforslag, og at det er nødvendigt at faa Lovregler for lignende Forhold, som kunne opstaa i Fremtiden. De bestaaende Retsforhold fyldestgøre ikke Kirkens Tarv, som der er Tale om i Loven af 19. Februar 1861 § 4, og derfor er en saadan Lov nødvendig. I Modsætning til den ærede foregaaende Taler tror jeg nok, at naar det bliver nødvendigt ad anden Vej end gennem Bidrag fra Kirketiendeejerne at udvide Kirken, saaledes at Midlerne dertil skulle tilvejebringes paa anden Maade, dels ved Statshjælp, dels ved Paaligning paa Menigheden eller ved frivillige Bidrag, gaar det ikke an samtidig at sige, at Kirken maa være i privat Eje. I saadanne Tilfælde maa Kirken gaa over til Menigheden, og saa kan jeg ikke skønne rettere end, at Reglerne i Loven om Tiendens Afløsning af 15. Maj 1903 § 23 kunne passe fuldt ud og finde Anvendelse.

Der er et Punkt, jeg for mit Vedkommende gerne vilde røre ved. I § 1 er der Tale om, at naar der 3 Aar i Træk foreligger for Provstesyndet Erklæringer fra et Menighedsraad eller paa anden Maade om, at Kirken er utilstrækkelig, har vist sig ikke at være rummelig nok o. s. v., saa kan Provstesyndet gaa i Gang med at træffe Foranstaltninger til at afhjælpe den Mangel, der er til Stede. Denne Frist af 3 Aar har jo Hjemmel i det bestaaende, det ser jeg nok, og man kan maaske vanskeligt komme bort derfra ogsaa i Fremtiden, men jeg synes nok, at 3 Aar ere en

temmelig lang Tid. Jeg kan i alt Fald tænke mig Tilfælde, hvor det er øjensynligt for alle, at Trangen er til Stede i samme Øjeblik, og i saadanne Tilfælde vilde jeg ikke finde det rigtigt eller rimeligt at lade 3 Aar gaa hen. Jeg kan i saa Henseende gerne nævne et bestemt Tilfælde fra den Egn, hvor jeg bor. Det er en Stationsby; der er en Kirke, som er overfyldt hver Søndag; den er absolut utilstrækkelig, og det har den været i flere Aar. Det er ganske vist den mindste Kirke, jeg nogen Sinde har set, men Bygningen har vel sagtens været stor nok, da den for flere Aarhundreder siden blev bygget i en ubefolket Hedeegn. Nu er der opstaaet en stor Stationsby paa 1000 Mennesker, og nu er den absolut utilfredsstillende; det er øjensynligt for alle og enhver, der behøves ingen særlig Erklæring eller Vidnesbyrd i den Henseende. Som Følge deraf har man fra dette Sted henvendt sig til Rigsdagen, baade i Fjor og i Aar, om Tilskud til en ny Kirke i Tarm By, og man har tegnet sig for et frivilligt Bidrag paa 12,000 Kr. til Opførelse af en saadan Kirke. Denne Tegning af frivillige Bidrag er et stærkt Vidnesbyrd om Trang. I Tilfælde af denne Art vilde jeg gerne henstille, om man ikke kunde undgaa at venté de 3 Aar; naar det er saa øjensynligt for alle og enhver, at Trangen er til Stede, behøves der ingen Prøvetid.

I øvrigt har jeg ingen Bemærkninger at gøre i Anledning af Forslaget, og jeg vil kunne anbefale det til Vedtagelse, som det foreligger, men har for øvrigt heller ikke noget imod, at Lovforslaget bliver henvist til Prøvelse i et Udvalg, om der muligvis maatte kunne være hensigtsmæssige Ændringer, man kunde enes om; det skal jeg ikke modsætte mig.

Reedtz-Thott: Det er jo en interessant, og jeg anser det for en meget glædelig Omstændighed, at Bygningen af Kirker her i Landet ikke har været større siden Middelalderen, end den har været i de sidste 50 Aar. Der er kommet saa overordentlig mange ny Kirker i denne Tid, og det er da ogsaa rimeligt og naturligt, at man har følt Trang til Udvidelse af en hel Mængde af de gamle. Af denne Grund finder jeg det ligeledes meget rimeligt og naturligt, at man er fremkommen med dette Lovforslag om Fremgangsmaaden ved Udvidelsen af Kirker, og det finder jeg ogsaa af en anden Grund. Dette Lovforslag er jo nemlig i Virkeligheden en nærmere Følge af Loven af 19. Februar